

[Sneum.]

Aarhus Universitets Side ønsker man at skabe saa gode Forhold for Professorer og Docenter som muligt. Til 6 af de 20 faste Lærere er der bygget Boliger, og vi vil gaa videre ad den Vej i Fremtiden, fordi vi vil gøre det saaledes, at Lærerne ikke skal se en økonomisk Fordel ved at søge til Københavns Universitet. En nærmere Motivering af dette har Rigsdagens Medlemmer sikkert ikke behov.

I Lovforslagets § 6 fastslaas det, at Aarhus Universitet er en selvstændig Institution, og at Statutterne skal godkendes af Undervisningsministeren. Jeg tror, det af flere Grunde vil være heldigt, saa længe den nu tilsigtede Lov kommer til at gælde, at Aarhus Byraads Interesse og Indflydelse opretholdes, men jeg er ogsaa af den Mening, at Undervisningsministeriets Indflydelse i Bestyrelsen bør udvides noget, maaske derved, at Undervisningsministeren udnævner et Par Medlemmer af Bestyrelsen. Det er ikke noget principielt nyt, jeg her er inde paa; under andre Ministerier finder vi noget tilsvarende. Til Vanførehjemmets Bestyrelse udpeger Socialministeriet nogle Medlemmer, og til Aarhus tekniske Skoles Bestyrelse udpeger Handelsministeriet 2 Medlemmer; begge de to nævnte Institutioner nyder jo Statens Støtte og er selvejende, og jeg kunde nævne andre Eksempler af samme Karakter.

Fra mit Partis Side kan vi tiltræde Lovforslaget, idet vi føler os overbevist om, at Ministeriet og Rigsdagen ligesom hidtil vil tage med Velvilje mod berettigede Krav, der kommer fra Aarhus Universitet, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Krag: Til den Anbefaling af det foreliggende Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Sneum som Socialdemokratiets Ordfører har fremført, kan jeg ganske slutte mig. Ingen, der har fulgt med i den Udvikling af Universitetsforholdene i Aarhus, som har fundet Sted i den korte Aarrække, hvori Universitetet har bestaaet, kan undlade at føle Beundring for det, der allerede er naaet i Kraft af en klog Udnyttelse af den Offervilje, der fra saa mange Sider er udfoldet i Universitetssagen, ikke mindst af Aarhus Kommune, af Universitetssamvirket, af private og ogsaa af andre Kommuner. Det er efter min Opfattelse Vidnesbyrd om, at Aarhus var den rette Plads for Oprettelsen af et jysk Universitet, og jeg tvivler ikke om, at de Resultater, der allerede er naaet, er et saa talende og

stærkt Vidnesbyrd derom, at alle nu erkender, at det, der dengang skete, da Aarhus blev udvalgt, var det rette.

En stor og smuk, tidssvarende Universitetsbygning er rejst, udmærkede Laboratorier er oprettet inden for de Undervisningsomraader, som Universitetet omfatter, et stort Studenterkollegium er tilvejebragt, Ofre er bragt og vil i Fremtiden yderligere blive bragt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Sneum har redegjort for, for at løse Boligspørgsmaalet paa den billigst mulige Maade for de ved Aarhus Universitet studerende.

Jeg synes tillige, at man maa udtrykke sin ubetingede Tilfredshed med det Arbejde, som ved Aarhus Universitet er udført gennem disse Aar af den Stab af yngre Videnskabsmænd, som dør er ansat, og det baade i undervisningsmæssig Henseende, hvad videnskabelig Forskning angaar, og hvad Arbejde for at udbrede Oplysning i den almindelige Befolkning paa videnskabelig Grund angaar. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at der derigennem er lagt en solid Grund for Aarhus Universitets Fremtid og videre Udvikling frem til Jævnbyrdighed og ogsaa — hvad jeg lægger megen Vægt paa — til Uafhængighed af det gamle Universitet. Og at Aarhus Universitet stærkt nærmer sig dette Maal, det bærer ogsaa de Aarsberetninger, som siden Universitetets Stiftelse er fremkommet, klart Vidnesbyrd om; det er vægtige videnskabelige Bidrag, der er givet gennem de Hæfter af Acta Jutlandica, som er udsendt, og, som det ærede Medlem Hr. Sneum nævnte jo er omdelt ogsaa til Rigsdagens Medlemmer.

Dette Haab om en lys og god Fremtid for Aarhus Universitet, som jeg har tilladt mig her at give Udtryk, er der jo ogsaa lagt en sikker Grund for Opfyldelsen af gennem det stigende Studentertal ved det jyske Universitet, der jo vidner om, at det vinder Terræn i Befolkningen og stigende Forstaaelse og Anerkendelse. Med al Respekt for det gamle og hæderkronede københavnske Universitet er det, som jeg allerede har tilladt mig at pege paa, uden for al Tvivl, at Aarhus Universitet har virket og i stigende Grad vil virke fremmende og befrugtende paa den videnskabelige Forskning her i Landet og paa den videnskabelige Undervisning, og derfor vil jeg ogsaa gerne sige, at det er min Opfattelse, at Statens Ofre paa dette Alter maa siges at være overordentlig vel anvendte Penge, og at Ofrets Størrelse pr. Aar har været i Forhold til de store Resultater, der er naaet ved Aarhus